Broj: S1 3 U 033223 19 U
Sarajevo, 10.02.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, ul. Vilsonovo šetlište br. 15, kojeg zastupa advokat Sanel Nezirić iz Sarajeva, ul. Kulina bana br. 6, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-1264-18/19 od 27.06.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, u. Maršala Tita br. 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.02.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog, uvažena je žalba ponuđača Konzorcij ITC d.o.o. Zenica, Prijedorputevi a.d. Prnjavor i Intergral Inžinjering a.d. Laktaši i poništena Odluka o poništenju postupka broj: 07-14232/19 od 08.05.2019. godine i predmet vraćen na ponovni postupak. Uvažen je zahtjev za povrat naknade žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 KM, te odlučeno da će tuženi organ u predmetnom postupku pokrenuti prekršajni postupak.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i Zakona o upravnom postupku BiH. Navodi da je u konkretnom postupku, tuženi donio nezakonitu odluku kada je u obrazloženju pobijanog rješenja naveo da je žalitelj ispunio uslove iz tačke 6.6. tenderskog dokumenta, odnosno ispunio dokaz u pogledu zahtjeva za stručne i obrazovne kvalifikacije, koje treba da ima ključno stručno osoblje. Naime, iz dostavljenih dokumenata u ponudi žalitelja se nije moglo vidjeti da žalitelj posjeduje radno iskustvo i položeni stručni ispit, a tužena se na to nije osvrnula ni u ponovnom psotupku, nego samo ponavlja da tužitelj ne može post festum navoditi nikakve dodatne elemente i tumačiti sadržaj koji je tražen u tački 6.6. b) TD. Međutim, ugovorni organ je zahtijevao da ključno osoblje ima obrazovne kvalifikacije, da rukovodilac gradilišta bude diplomirani inžinjer građevinarstva 7 stepen, sa

položenim stručnim ispitom i minimalno 5 godina radnog iskustva u oblasti geotehnike, pa se logički može zaključiti da se navedeni uslov dokazuje ovjerenom kopijom uvjerenja o položenom stručnom ispitu, a da se iskustvo od minimalno 5 godina u oblasti geotehnike, dokazuje biografijom, u kojoj bi trebalo između ostalog da stoji kod kojeg poslodavca i na kojim poslovima i u kojem periodu su ti poslovi obavljani. Na taj način je tužitelj i vršio ocjenu prihvatljivosti ponude žalitelja, sve u skladu sa TD. Stoga nije jasno iz kojeg razloga tužena navodi da tužitelj nije mogao ocjenjivati da li je ponuđač dostavio dokaze da ključno osoblje ima potrebno radno iskustvo. Tužitelj smatra i da je nezakonito obrazloženje tužene da tužitelj u ponovnom postupku nije postupio po rješenju tuženog broj: JN2-01-07-1-205-10/19 od 27.03.2019. godine, jer je izmišljao nove razloge, s ciljem da ponudu žalitelja oglasi neprihvatljivom i da priznaje da je u obrascu za cijenu ponude propustio navesti podatke i opis za nepovratni protupožarni ventil, ali tužena je propustila cijeniti razloge zbog kojih je ponuda žalitelja neprihvatljiva. Tužitelj je na strani 99 i 152 TD opisao zahtjeve, certifikate, dimenzije za cijevi i ventile, a žalitelj na strani 709 do 712 nije dostavio traženo. Također, žalitelj nije dostavio dokaze, odnosno kataloge i certifikat koji se odnosi na reviziona okna, jer je dostavio potvrde i kataloge proizvođača Regeneracija d.o.o. Visoko i Hobas, ali povezanost između certifikata i kataloga nije jasna, jer se ne zna da li ponuđač nudi šahtove jednog ili drugog proizvođača, zbog čega je ponudu valjalo odbaciti. Dakle, obzirom da navedeno žalitelj nije precizirao, tužitelj je ponudu odbacio, smatrajući da je žalitelj ponudio alternativnu ponudu. Tužitelj ističe da nema mjesta povredama odredbe člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, kako to ističe tužitelj, obzirom da je tužitelj postupio i po rješenju tuženog, te da je ponudu cijenio u skladu sa uslovima iz TD. S tim u vezi, ugovorni organ je sve zahtjeve koji se odnose na standarde, certifikate, u tehničkoj specifikaciji detaljno opisao, u skladu sa odredbom člana 54. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Konačno, dispozitiv odluke nije u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku BiH, jer je pokretanje prekršajnog postupka, kako se to navodi u dijelu tačke 3. pobijanog rješenja, poseban postupak, te je tuženi pogrešno tumačio odredbu člana 116. stav 2. tačka n). Zakona o javnim nabavkama BiH. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud njegovu tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak, a tuženog obaveže na naknadu troškova u ukupnom iznosu od 1.045,98 KM i troškove sudske takse.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju. Zainteresirano lice je predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, uvažena je žalba ponuđača Konzorcij ITC d.o.o. Zenica, Prijedorputevi a.d. Prnjavor i Intergral Inžinjering a.d. Laktaši i poništena Odluka o poništenju postupka broj: 07-14232/19 od 08.05.2019. godine i predmet vraćen na ponovni postupak. Uvažen je zahtjev za povrat naknade žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 KM, a tuženi organ će u predmetnom postupku, pokrenuti prekršajni postupak. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da u ponovnom postupku, ugovorni organ u konketnom slučaju nije postupio u skladu sa uputama iz rješenja broj: JN2-01-07-1-205-10/19 od 27.03.2019. godine,

jer je ponovo odbacio kao neprihvatljivu ponudu žalitelja konzorcija, iz razloga jer nije dostavio ponudu u skladu sa tačkom 6.6.b) Tenderske dokumentacije (Tehnička i profesionalna sposobnost) pod rednim brojem 2, te u skladu sa tačkom 6.7. TD. Ponuđač je, po ocjeni tuženog, ispunio uslov, koji se odnosi na tražene certifikate za protivudarni ventil, jer je na strani 751-874 dostavio certifikate i katalog za tražene cijevi, kako je i traženo u TD, te nije dostavio alternativnu ponudu, što bi bilo suprotno odredbama tačke 4.5. Tenderskog dokumenta. Tuženi je ocijenio i da je tužitelj samo tražio razloge za odbacivanje ponude žalitelja Konzorcija, pa je tako navodio nove razloge za odbacivanje, što je suprotno odredbama člana 44. stav 1. te u skladu sa članom 54. stav 2. i 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, obzirom da se nije pridržavao uslova iz tenderskog dokumenta, kojim je tražio dostavljanje certifikata i standarda. U konačnici, za sve žalbene navode, tuženi je dao stav i cijenio ih u rješenju od 27.03.2019. godine, u skladu s kojim tužitelj, kao ugovorni organ, nije postupio. Slijedom navedenog, Ured za razmatranje žalbi je našao da je tužitelj propustio postupiti po prethodnom rješenju, te je žalbu ponovo uvažio, predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak i konstatovao da će u predmetnom postupku biti pokrenut prekršajni postupak u smislu odredbi člana 116. Zakona o javnim nabavkama BiH. U skladu sa članom 104 i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH i članom 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, donesena je odluku kao u dispozitivu.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbama člana 44. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ugovorni organ provjerava i ocjenjuje da li je /ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor, u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji. Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definiše uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju ponuđača u pogledu njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti. Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje, obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni. Odedbom člana 3. navedenog Zakona, propisano je da je ugovorni organ dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. U skladu sa članom 68. Zakona o javnim nabavkama BiH, propisani su razlozi za odbacivanje zahtjeva za sudjelovanje ili ponude,.te su propisani razlozi kada je ugovorni organ obavezan odbaciti ponudu.

Međutim, ovo vijeći cijeni da nije osnovan prigovor iz tužbe da je ponudu žalitelja, Konzorcija ITC d.o.o. Zenica trebalo odbaciti, te da ovaj ponuđač nije ispunio uslove iz tenderskog dokumenta. „Navedeno je tuženi već jednom ukazao u prethodnom postupku, rješenju od 27.06.2019. godine, u kojem su bile date jasne upute na koji način treba da postupi ugovorni organ u ponovnom postupku. S tim u vezi, ovo vijeće prihvata obrazloženje pobijanog rješenja da je žalitelj u svojoj ponudi, (strana 381,383 i 385), dostavio dokaze za rukovodioca gradilišta koji su traženi u

skladu sa tačkom 6.6.n) (strana 11/197 TD) *(Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti),* obzirom da je rukovodilac gradilišta diplomirani injžinjer građevinarstva, ima završen stručni ispit i radno iskustvo u struci od minmalno pet godina. Nije osnovan ni prigovor da žalitelj nije ponudio dokaz da za obrazovne i stručne kvalifikacije ključnog osoblja, obzirom da su na strani 424 i 427 te 430 ponude, dostavljeni dokazi da predloženi kandidat ima radno iskustvo i ostvaren staž. Pravilnim tumačenjem navedenog uslova iz tenderskog dokumenta (strana 13/197), tužitelj nije zahtijevao dokaz o radnom iskustvu u oblasti geotehnike, nego obrazovne i stručne kvalifikacije osoblja, koje je ovaj ponuđač dostavio u vidu potvrde poslodavca (strana 430 ponude). Dakle, i po ocjeni ovog upravnog vijeća, ugovorni organ je dužan tumačiti odredbe tenderskog dokumenta onako kako ih je i sam odredio, a ne logičkim tumačenjem, kako to ističe u tužbi odnosno u izjašenjenju datom u upravnom postupku.

Nije osnovan prigovor iz tužbe da žalitelj nije ispunio uslov iz tačke 2.3. tenderskog dokumenta, odnosno da nije dostavio dokaz o usklađenosti proizvoda sa traženim normama iz specifikacije materijala za cijevi DN 500 mm, DN 800mm, fazonske komade i ventile. Kako to proizilazi iz odredbi tenderskog dokumenta, ugovorni organ je u odnosu na certifikate zahtijevao GSK certifikat proizvođača o teškoj antikorozivnoj unutrašnjoj i vanjskoj zaštiti fazonskih komada i spojnih dijelova, kojim se dokazuje debljina kvaliteta i trajnost zaštite fazonskih komada i spojnih dijelova. To znači da tužitelj u tenderskom dokumentu i nije zahtijevao nepovratni protuudarni ventil za cijevi prečnika DN 500 i DN 800, niti dostavljanje certifikata za za taj ventil, obzirom da to nije navedeno ni u obrascu za cijenu ponude, a ove uslove u smislu odredbe člana 44. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, nije mogao zahtijevati naknadno. Također, iz stanja spisa predmetne stvari, proizilazi da žalitelj nije dostavio alternativnu ponudu, što bi bilo suprotno odredbama i uslovima postavljenim u tenderskom dokumentu, jer je ovaj ponuđač u svrhu dokazivanja tehničke usklađenosti proizvoda i tehničke sposobnosti (tačka 2.3.2. TD) dostavio katalog proizvođača Regeneracija i Izjavu o usklađenosti za ponuđena reviziona okna.

S tim u vezi, vijeće cijeni da je u konrketnom predmetnom postupku, tuženi već jednom cijenio sve žalbene navode žalitelja, kao i izjašnjenje ugovornog organa, te tužitelj, u smislu odredbe člana 102. stav 2. Zakona (*dokazivanje u postupku povodom žalbe),* u postupku pravne zaštite, nije dokazao postojanje činjenica i okolnosti, na osnovu kojih je donio odluku o pravima, poduzeo radnje ili propuštanje, te proveo postupak, koji je predmet postupka po žalbi

Nije osnovan prigovor da je izreka rješenja nejasna i da tuženi nije mogao navesti da će pokrenuti prekršajni postupak protiv ugovornog organa. Naime, nije sporno da je prekršajni postupak poseban postupak, ali je u skladu sa odredbom člana 116. Zakona o javnim nabavkama BiH, kojom su propisane prekršajne odredbe. Dakle, u smislu stava 1 navedene zakonske odredbe, URŽ podnosi prekršajnu prijavu kod nadležnog suda za prekršaje, kada utvrdi da je bilo povreda postupka javne nabave koje predstavljaju prekršaj u smislu odredaba ovoga Zakona, ali u konačnom aktu tuženi je samo naveo da će pokrenuti postupak, što nije suprotno odredbama ovog zakona.

U konačnici, nije osnovan ni prigovor iz tužbe da tuženi nije valjano obrazložio odluku, koju je donio u pobijanom rješenju i da nije cijenio izjašnjenje tužitelja, obzirom da je rješenje doneseno u skladu sa odredbom člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik biH" broj: 29/02 do 53/16) i sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Kako je tužba tužitelja odbijena to mu u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 i 74/10.) ne pripadaju potraživani troškovi upravnog spora. Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo